

ikke fuldt ud henføres til den reducerede del af anskaffelsessummen, der fortsat er afskrivningsberettiget. De foretagne afskrivninger på det tilbageværende afskrivningsgrundlag bør kun være den del af de foretagne afskrivninger, der kan henføres hertil, dvs. det tilbageværende afskrivningsgrundlag ganget med de hidtil anvendte afskrivningssatser.

For det *andet* er det spørgsmålet, om adgangen til at afskrive skal ophøre i et indkomstår, hvor der sker en udvidelse af den del af bygningen, der anvendes til et afskrivningsberettiget formål, når summen af de allerede anvendte afskrivningsprocenter for bygningen som sådan i ejertiden har nået 100. Den nye afskrivningslov indeholder som nævnt ikke en sådan bestemmelse, men det har ikke været meningen, at retstilstanden hermed skulle ændres.

Eksempel 2

En bygning er anskaffet for 1.000.000 kr. I de første 20 år anvendes den til et afskrivningsberettiget formål for 20 pct.s vedkommende (etagearealet forudsættes over 300 m²), således at der ved udgangen af år 20 er afskrevet 100 pct., dvs. i alt 200.000 kr. I år 21 forøges den afskrivningsberettigede del af bygningen til 80 pct. af bygningens samlede anskaffelsessum.

De gennemførte regler kan give anledning til tvivl om, hvorvidt der i år 21 og efterfølgende indkomstår kan foretages skattemæssig afskrivning af 600.000 kr., hvormed den afskrivningsberettigede del af anskaffelsessummen øges, idet summen af de allerede foretagne afskrivningsprocenter på bygningen som sådan har nået 100.

Det er ikke rimeligt, at der i den nævnte situation ikke skal kunne afskrives på de 600.000 kr., hvormed den afskrivningsberettigede del af anskaffelsessummen øges. Ved en ændring af bygningens anvendelse, hvor den del af bygningen m.v., der anvendes til et afskrivningsberettiget formål, forøges, vil en del af anskaffelsessummen, som der ikke tidligere har kunnet afskrives på, fremover indgå i afskrivningsgrundlaget. De hidtidige afskrivninger har kun været foretaget på det hidtidige afskrivningsgrundlag. De afskrivninger, der er foretaget på den del, der allerede er afskrivningsberettiget, vil ikke kunne siges også at være foretaget på den del, der bliver afskrivningsberettiget.

Revisororganisationerne har i følgegruppen til pinsepakken med henblik på at fjerne ovennævnte uklarhed foreslået et regelsæt gående ud på, at den samlede anskaffelsessum opdeles svarende til de dele af anskaffelsessummen, som der afskrives på. Den samlede anskaffelsessum opdeles i intervaller, hvor hvert interval udgør et særskilt afskrivningsgrundlag. Når

den samlede afskrivning på det særskilte afskrivningsgrundlag dvs. den del af anskaffelsessummen, der svarer til et interval, har nået 100 pct., ophører adgangen til afskrivning på dette afskrivningsgrundlag.

Det foreslås herefter i afskrivningslovens § 19, stk. 1, fastsat for bygninger, der kun er delvist afskrivningsberettigede, at den samlede anskaffelsessum inddeles i intervaller svarende til hver enkelt særskilte afskrivningsgrundlag. Ved en forøgelse af den del af den samlede anskaffelsessum, der berettiger til afskrivning efter § 19, stk. 1, 1. pkt., udgør den del af anskaffelsessummen, der før ændringen var afskrivningsberettiget, og den del af anskaffelsessummen, hvormed den afskrivningsberettigede del af anskaffelsessummen bliver forøget, særskilte afskrivningsgrundlag. Det foreslås endvidere fastsat, at ved en reduktion af den del af den samlede anskaffelsessum, der berettiger til afskrivning efter § 19, stk. 1, 1. pkt., udgør den reducerede afskrivningsberettigede del af anskaffelsessummen et særskilt afskrivningsgrundlag. Den del af anskaffelsessummen, som der herefter ikke kan afskrives på, udgør et særskilt grundlag. I lovtæksten er dette grundlag ikke benævnt afskrivningsgrundlag, idet der ikke kan afskrives på grundlaget.

Når summen af de anvendte afskrivningsprocenter opgjort for det enkelte særskilte afskrivningsgrundlag har nået 100, kan der ikke længere foretages afskrivning på dette grundlag. Når summen af afskrivningsprocenter for alle afskrivningsgrundlag har nået 100, kan der ikke længere ske afskrivning på nogen del af bygningen.

Virkningerne af de foreslåede regler kan illustreres i nedenstående 2 enkle eksempler:

Eksempel 3

En bygning anskaffes for 1.000.000 kr.

I de første 10 år anvendes 50 pct. til et afskrivningsberettiget formål svarende til 500.000 kr. Dette beløb udgør et særskilt afskrivningsgrundlag. Der afskrives i 10 år med 5 pct. årligt. Efter 10 år er der således afskrevet 250.000 kr. svarende til 50 pct. af afskrivningsgrundlaget.

I år 11 inddrages yderligere 25 pct. til et afskrivningsberettiget formål, således at afskrivningsgrundlaget udgør 750.000 kr. Der er herefter 2 særskilte afskrivningsgrundlag. Det oprindelige afskrivningsgrundlag på 500.000 kr. (intervallet 0 - 500.000 kr.), hvorpå der er afskrevet 50 pct. Det nye tilkomne afskrivningsgrundlag er på 250.000 kr. (intervallet 500.000 kr. - 750.000 kr.), hvorpå der er afskrevet 0 pct.